

Egy pogány vallás képviselője pogánysággal vádolja a bibliai teremtést Cserháti Máttyás

Guy Consolmagno, a Vatikán csillagásza a napokban azzal támadta meg a tudományos teremtést, hogy az egyfajta pogányság, mivel Istent a természeti istenek sorába teszi, és harcot szít a tudomány és a vallás között. Ez a fajta rosszindulatú tájékoztatatlanság elvárható egy jezsuita szerzetestől, aki –a római katolicizmus és protestantizmus között felvállalt széleskörű ökumenizmus ellenére– mindenáron oda akar paskolni egyet a protestantizmusnak, vérbeli jezsuita révén, mivel a protestáns teremtéskutatók a protestáns főáramlatoknak csak egy kis része, így velük szemben mindent szabad mondani, elkövetni.

Mindezt pedig úgy teszi, hogy csak felületesen ismerkedett meg ellenfelei nézeteivel, és pláne nem is foglalkozott a teremtéstörténet exegetikai vizsgálatával. A teremtéskutatóknak sosem volt problémájuk a tudománnyal; ez széles körben félreértett dolog. A teremtéskutatók ugyanúgy elfogadnak kísérletes mérések eredményeit, illetve tudományos adatokat, amelyeket az empirikus tudomány állít elő. Ez azt jelenti, hogy az objektív, kísérletes tudománynak amit a jelenben végzünk, van egyfajta bizonyos önállósága. Magyarul elsimerjük, hogy a tudományos kísérletek elvégzéséhez meg vannak a saját játékszabályai. Más szóval ez azt jelenti, hogy egy PCR reakció, vagy egy fajleírás, vagy egy spektrometriai mérés se nem ateista, se nem teista. Mérési eredmény, és kész. Teljesen más dolog, hogy ki hogyan értelmezi ezt a kísérletes eredményt, és milyen következtetéseket von le belőle. A gondolkodás szabadságához tartozik az, hogy mindenki saját magának magyarázza el a megfigyelt jelenséget, és hogyan illeszkedik bele a saját maga világnézetébe.

Ezalapján már lehet beszélni olyan ellentétekről, amelyek az egyes tudományos következtetések között állnak fenn, amelyek egyes személyek világnézetéből fakad. A kísérletes eredmények ugyanazok, mivelhogy egyazon valóságról tesznek tanúságot, csak a belőlük levezetett és rájuk felépített, szubjektívan meghatározott világnézetek mások. Ilyen értelemben szembenáll a materialista evolúció a természetfölötti eredetű evolúcióval.

Ami a természeti istenségeket illeti, Guy Consolmagno állításai nem lehetnek messzebbek az igazságtól. Ugyanis éppen a napokban olvasva Sebestyén Jenő Református dogmatikáját azt tudhatjuk meg a protestáns tudományfelfogástól, hogy Isten természetfölötti módon teremtette meg a világmindenséget (mivel a természet fölött áll), de utána fenntartja azt. Isten Maga minden teremtménynek a kiváltó oka, a Teremtője, vagyis causa prima. De Isten még a természeti törvényeket is teremtette, amelyek a teremtett dolgokra hatnak, vagyis a cuasae secundae. Értelmetlenség lenne egy teistának azt állítania, hogy a teremtett világmindenség Istentől független, mert Isten minden teremtett dolgot a maga végrendeltetése felé hajtja, éppenhogy a természeti törvények által. Istennek volt ezalapján egy általános gondviselése, amikor a természeti törvények alapján kormányozta a teremtést, de volt egyfajta speciális gondviselése, amikor közvetlenül beleavatkozott a teremtés rendjébe; másnéven ezt hívjuk csodának. Dehogy arról van szó, hogy Isten egyfajta természeti istenség. Végsősorban minden teremtett dolog Istentől függ, de ha Consolmagno ezt látszólag tagadja, ő a dualizmust vállalja fel, és éppenséggel a legkövetkezetesebben is, hiszen az evolúció mellé tör lándzsát, ami a véletlenül önszerveződő anyag fejlődését állítja középpontba!

De nézzük tovább, Consolmagno még mi másban téved? Kiderül ugyan, hogy még a saját katolikus hitéhez sem marad hű, noha jezsuitaként „pápább a pápánál”. A Vatikán azzal vádolja a protestáns teremtéskutatást, hogy „szembe akarják állítani az egyházat a haladással”. Noha mindenki tudja jól az egyháztörténelemből, hogy éppenséggel a római katolikus egyház volt az, aki a középkorban elnyomott olyan tudósokat, mint Galileit vagy Brache-t, sőt attól sem zárkózott el hogy máglyára küldje őket, amikor nem voltak hajlandóak fejet hajtani a római katolikus klérus dogmaticizmusa előtt. Ezzel szemben pedig a protestáns tudomány

szemlélet azt állította, hogy mivel Isten egy Tervező, így a természetben rend lelhető fel, és ezáltal nyomon követhetők a természeti törvények. Ez adta a lendületet a modern természettudományok kifejlődésének, amint Raymond Du Bois elismeri.

A római katolikus vallás maga a keresztyénséget sok pogány elemmel vegyíti össze, amint a saját történeti fejlődése tanúsítja: több elemet vett át például a babiloni, egyiptomi, illetve a Dágon kultuszokból. Az egyiptomi Isis, Horus és Seb isteneket például a keresztyén Szentháromságra vetítik rá. Egyiptomi jellegzetesség, miszerint az istenségek nagy fényességben megjelennek, ezért mutatják be a megszentelt ostyát fénysugaras ostyatartó közepette (maga az ostyára rá vannak írva az IHS betűk). A teista evolucionisták pedig a leginkább arra hivatkoznak, hogy a bibliai teremtetéstörténet egy babiloni mítoszból származik, ami ügyebár a természeti istenekkel van telerakva. Az evolúciónak sok panteisztikus eleme is van, ami lehet, hogy nem áll messze Consolmagno nézeteitől.

Consolmagno egyébként még a saját egyházának is ellentmond, hiszen a római katolikus egyház évszázadokon keresztül mindig is szó szerint vette a teremtetéstörténet bibliai elbeszélését. Róma Teilhard de Chardint, az evolúció és a teremtés között kompromisszumot állító paleontológus papot kétszer száműzte (sőt ma is sok katolikus mereven eláll tőle). A huszadik századig volt ez így, amikor nem volt többé divat hinni benne, egyszerűen átértelmezték a Bibliának ezen részét. A tudás veszélyes, de a tudatlanság is az, mondja Consolmagno, de mire tanított minket Péter? "Felelvén pedig Péter és az apostolok, mondanak: Istennek kell inkább engedni, hogynem az embereknek." (ApCsel 5,29). Az a kérdés merül fel az emberben, hogy Consolmagno jó katolikus-e, ha nem fogadja meg Péter és az apostolok tanúságtételét? "Az Úrnak félelme feje a bölcsességnek." (Péld. 1,7)

Sőt ha megnézzük a katolikus egyház 1997-es katekizmusát, a következőt olvashatjuk: "...Isten összüleinket, Ádámot és Évát a szentség és igazság eredeti állapotában teremtette. Az eredeti szentség e kegyelme részesedés volt az isteni életben. E kegyelem ragyogása az emberi élet minden dimenzióját megerősítette. Ameddig az ember szoros kapcsolatban maradt Istennel, nem kellett sem meghalnia, sem szenvednie." (KEK, 1997, 375. és 376. pont). Magyarul a római katolikus azt tanítja, hogy az első embereket Ádámnak és Évának nevezte, akiknek nem kellett szenvedniük (az evolúcióval szemben ami azt állítja, hogy a gyengébbek elhalásával újabb fajok jönnek létre, ez a természetes szelekció), sőt ráadásul a Bűneset révén az egész emberiség is megbukott. Amint ezt a Biblia is alátámasztja: "Ahogyan tehát egy ember által jött a bűn a világba, és a bűn által a halál, úgy minden emberre áterjedt a halál azáltal, hogy mindenki vétkezett. Mert a törvényig is volt bűn a világban, bár a bűn nem róható fel, ha nincs törvény. Mégis úrrá lett a halál Ádámtól Mózesig azokon is, akik nem Ádám vétkéhez hasonlóan estek bűnbe. Ő pedig előképe az eljövendőnek." (Róm. 5,12-14). "Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod?" A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény." (1Kor. 15,55-56)

Óvakodjunk tehát azoktól, akik bűnbakot keresnek...